

Arrest

nr. 249 020 van 15 februari 2021
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat P. LYDAKIS
Place Saint-Paul 7/B
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ghanese nationaliteit te zijn, op 19 oktober 2020 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 16 september 2020.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 januari 2021 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 4 februari 2021.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die *loco* advocaat P. LYDAKIS verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché B. VANDENHAUTE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

“A. Feitenrelaas

U verklaarde over de Ghanese nationaliteit te beschikken en te behoren tot de Bono etnie. U bent geboren op 14 april 1973 in Accra. U verhuist meerdere malen tussen Accra en Domasia. U verlaat Domasia definitief in 2014 en keert terug naar Accra. U heeft een relatie met E. X. Jullie blijven ongehuwd, maar krijgen samen 5 kinderen, waarvan 2 op zeer jonge leeftijd overlijden. Wanneer u ongeveer 25 jaar bent, verlaat E. u. U huwt op 15 augustus 2014 met B.Xi. Een maand na het huwelijk verlaat hij Ghana. In België ontmoeten jullie elkaar opnieuw en jullie huwen in januari 2020 voor de wet.

Uw vader overlijdt rond het jaar 1980. Zijn testament stelt dat een pot goud verdeelt moet worden onder zijn kinderen. Na het overlijden wordt de pot goud ondergebracht bij K. X, een broer van uw vader.

In 2008 geeft hij de pot goud aan uw halfbroer O. X en vertelt aan de andere kinderen dat het goud verdeeld moet worden. Uw halfbroer wilt dit echter niet doen. U start een procedure op om uw erfenis te bekomen.

In juni 2010 schiet uw halfbroer X O. uw dochter B. dood in uw huis te Domasia. Terwijl uw kinderen naar uw tante Rose vluchten, duikt u onder bij een vriend in het plaatsje Berekum. Uw tante Rose brengt uw kinderen onder bij uw broer X T. in Accra. U blijft ongeveer een maand in Berekum voor u naar Accra gaat. In deze periode gaat u naar de politie om de moord op uw dochter aan te geven. De politie doet een onderzoek, maar kan uw halfbroer nergens vinden. Volgens de berichten die u hoort, heeft hij Ghana verlaten.

In 2016 verlaat u Ghana. U reist via Marokko en Spanje naar België. U komt in 2016 aan in België, maar wacht met het indienen van uw verzoek tot internationale bescherming tot 18 december 2018 omdat u niet weet dat u een verzoek kan indienen.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u volgende documenten neer: een geboorteakte, een huwelijksakte, attesten ongehuwde burgerlijke status.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Na onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in uw administratieve dossier stel ik vast dat ik u noch het statuut van vluchteling, noch het subsidiair beschermingsstatuut kan toekennen.

U verklaart dat uw dochter B. in het dorp Domasia omwille van een erfeniskwestie gedood werd door uw halfbroer O.O. (notities persoonlijk onderhoud dd. 03/07/2020 (verder notities CGVS), p. 8). Omwille van deze erfeniskwestie vreest u eveneens voor uw leven.

Eerst en vooral dient te worden vastgesteld dat u uw verblijf- en woonplaatsen binnen Ghana niet coherent kan duiden. U verklaart voor de Dienst Vreemdelingenzaken (verder DVZ) vanaf uw geboorte tot het jaar 2014 in Domasi(a) gewoond te hebben (Verklaring DVZ, vraag 10), waarna u 2 jaar in Berekum verbleef voor u Ghana verliet. Nergens uit uw verklaringen voor de DVZ blijkt dat u ooit in Accra gewoond heeft. Voor het CGVS verklaart u echter vanaf uw geboorte tot op 13-jarige leeftijd in Accra gewoond te hebben, waarna u in Domasia ging wonen (notities CGVS, p. 5-8). U verklaart verder dat u 18 à 22 jaar was toen u wegging uit Domasia om weer in Accra te gaan wonen. Uw verklaringen herhaald, antwoordt u bevestigend. Even later verklaart u in 2008 wederom naar Domasia gegaan te zijn om in 2014 nogmaals terug te keren naar Accra. Verder verklaart u na de dood van uw dochter Belinda, in juni 2010, naar Berekum gevlucht te zijn om daar 3 weken tot een maand te verblijven voor u naar Accra terugkeert (notities CGVS, p. 16). Hierna bleef u in Accra tot u uw land van herkomst verliet. Geconfronteerd met de tegenstrijdigheid omtrent uw verklaringen dienaangaande, verklaart u tijdens het eerste interview verward en depressief geweest te zijn over de dood van uw kind (notities CGVS, p. 22). Echter, bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS gevraagd of u opmerkingen had over uw onderhoud bij de DVZ, verklaart u uitdrukkelijk geen opmerkingen te hebben (notities CGVS, p. 3). U verklaart verder "Het is hetzelfde verhaal dat ik vandaag hier ga herhalen." U legt tegenstrijdige verklaringen af over uw woon- en verblijfplaatsen in Ghana. Er kan van u verwacht worden dat u zonder tegenstrijdigheden kan aangeven of u al dan niet gedurende meerdere jaren in Accra, de hoofdstad van Ghana, gewoond heeft. Daarenboven kan van u verwacht worden dat u correct kan aangeven wanneer u in Accra dan wel Domasia dan wel Berekum verbleef en dat u dit reeds bij de DVZ zou doen. Het feit dat u dit niet kan, tast reeds de geloofwaardigheid van de door u aangehaalde feiten grondig aan.

Voor het CGVS verklaart u dat uw dochter **B. door O.O. gedood** werd (notities CGVS, p. 8). Gevraagd wanneer uw dochter gedood werd, verklaart u dat het in **juni 2010** was. Later tijdens het onderhoud bevestigt u dat B. in juni 2010 neergeschoten werd door O. (notities CGVS, p. 16). U wist dat O. de dader was, omdat hij een geweer vasthad tijdens de verwarring na de dood van uw dochter. Voor de DVZ verklaarde u echter dat **B. in 2008 gestorven** is (Verklaring DVZ, p. 8). U verklaart voor de DVZ eveneens dat u **niet weet wie haar vermoord heeft** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). U legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de moord op uw dochter B.. Bovendien **noemde u voor de DVZ uw halfbroer O.O. zelfs helemaal niet wanneer gevraagd werd naar de feiten die geleid hebben tot uw vlucht uit Ghana**. Gevraagd of u nog iets toe te voegen had, antwoordde u daarenboven ontkennend (Vragenlijst CGVS, vraag 3.8). Het tast de doorleefdheid van uw verklaringen grondig aan dat u uw broer, de persoon die u nochtans beticht van moord op uw dochter, voor de DVZ niet aanhaalt wanneer gevraagd wordt naar de redenen van uw vertrek uit Ghana uit te leggen. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige en inconsistente verklaringen aangaande de reden van uw vertrek uit uw land van herkomst, verklaart u tijdens uw onderhoud voor de DVZ verward geweest te zijn (notities CGVS, p. 23). Echter, bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS gevraagd of u opmerkingen had over uw onderhoud bij de DVZ, verklaart u uitdrukkelijk geen opmerkingen te hebben (notities CGVS, p. 3).

Voor de DVZ verklaarde u dat **B. het geld (goud) in zijn bezit had en dat hij u bedreigde met de dood** (Vragenlijst CGVS, vraag 3.5). Gevraagd wie B. is, verklaart u dat het een familielid langs vaderskant is (notities CGVS, p. 21). U verklaart verder dat u geen hecht contact had met B., hoewel jullie in hetzelfde dorp woonden. Gevraagd of hij u nooit iets specifiek gezegd heeft, verklaart u dat hij **niets bijzonders zei en dat hij wou dat er vrede was binnen de familie**. Uw verklaringen omtrent B. voor het CGVS stroken niet met de verklaringen die u voor de DVZ aflegde. Dit tast de doorleefdheid van uw verklaringen verder aan.

U verklaart verder geruchten gehoord te hebben dat **O.O. zich niet langer in Ghana bevindt**, maar in Libië (notities CGVS, p. 19). U hoorde deze geruchten vlak na de moord op uw dochter, toen de politie een onderzoek naar de dood van uw dochter had opgestart. Gevraagd of u daarna nog iets vernomen heeft over O. O., verklaart u niets meer van hem gehoord te hebben. Ook de **personen in Ghana waar u momenteel nog contact mee heeft, vertellen u niets over O. O. of het onderzoek van de politie**. Uw zus T. uit haar spijt over uw situatie in België en zegt dat u goed voor uzelf moet zorgen (notities CGVS, p. 13). Wanneer u met uw broer en uw kinderen praat, vragen jullie aan elkaar hoe het gaat (notities CGVS, p. 17) en vertelt u over uw leven in België. **Gevraagd of iemand u iets vertelt over uw halfbroer en -zussen, antwoordt u ontkennend (notities CGVS, p. 14). Opgemerkt dat niemand u in al die jaren iets verteld heeft over hen, verklaart u geen interesse meer te hebben in hen, omdat hun problemen de uwe niet meer zijn**. Het wijst echter op een gebrek aan interesse uwentwege in de redenen die u ertoe dreven Ghana te verlaten dat u zich niet laat informeren over O.O. of de stand van zaken inzake het onderzoek naar de moord op uw dochter.

Gelet op het geheel aan uw verklaringen, maakt u het niet aannemelijk dat u omwille van een erfeniskwestie bedreigd werd door O.O..

Bovendien blijkt uit uw verklaringen dat u zich in Accra kan vestigen. Immers, gevraagd of u in Accra kan gaan wonen, verklaart u niet te kunnen teruggaan naar Accra om daar te gaan wonen, want u heeft daar niets (notities CGVS, p. 17). **Opgemerkt dat u in Accra toch uw kinderen en een broer heeft wonen, verklaart u er geen geld en geen huis te hebben en dat uw broer ook al zijn eigen gezin heeft om voor te zorgen**. Gevraagd of er nog andere redenen zijn waarom u niet in Accra zou kunnen gaan wonen, verklaart u **uitdrukkelijk in Accra geen verdere problemen te hebben en dat het enkel het dorp Domasia is waar u niet kan heengaan** omwille van uw broer en uw veiligheid. Het gegeven dat u geen werk heeft en in Accra op uw broer dient terug te vallen, is echter geen vervolging zoals bedoeld in de Conventie van Geneve, noch ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming, te meer daar uw broers en zussen zich verplaatsen tussen Ghana en de Verenigde Staten dan wel het Verenigd Koninkrijk (notities CGVS, p. 13) en dus meerdere personen kan aanspreken om u bij te staan tot u een eigen inkomen heeft.

Aan het einde van het onderhoud voor het CGVS uw advocaat de mogelijkheid gegeven opmerkingen te geven, wijst uw advocaat op de onmogelijkheid van het indienen van een klacht (bij de politie) (notities CGVS, p. 24) en dat religieuze en traditionele leiders willen dat slachtoffers geen klacht indienen bij de politie. Hierbij wordt opgemerkt dat **u zelf verklaart dat u omwille van de problemen met O.O. naar de politie gegaan bent en dat er zelfs een onderzoek opgestart werd naar de moord op uw dochter en omwille van de erfeniskwestie** (notities CGVS, p. 19-21), maar dat hij niet voor de

rechtbank gebracht kon worden omdat O.O. reeds naar het buitenland was gevlucht en ze hem nooit hebben gevat. Het feit an sich dat de beweerde moordenaar van uw dochter niet gevat werd door de politie, is echter geen vervolging en noopt niet tot de toekenning van een internationale bescherming.

U legt nog meer tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af die uw algehele geloofwaardigheid nog verder ondermijnen.

Voor het CGVS verklaart u drie kinderen te hebben gekregen, nl. E., A. en B. (notities CGVS, p. 15). Gevraagd wie **C. en K. zijn**, verklaart u dat zij reeds gestorven waren voor u B. kreeg. Voor de DVZ verklaarde u echter dat **C. in Accra verblijft en dat K. gestorven is in 2008** (Verklaring DVZ, p. 8) – terwijl B., volgens uw verklaringen, ook in 2008, dan wel 2010 (notities CGVS, p. 8 + p. 16), vermoord werd.

U verklaart voor de DVZ dat u met Emanuel X, de vader van uw kinderen, een **traditioneel huwelijk** aanging toen u 17 jaar was (Verklaring DVZ, p. 6-7). Voor het CGVS verklaart u echter niet met hem getrouwd geweest te zijn en zelfs **geen traditioneel huwelijk** te hebben gedaan.

Voor het CGVS verklaart u dat uw moeder **gestorven is in 1984** (notities CGVS, p. 11), terwijl u voor de DVZ verklaarde dat uw moeder zich in **Domasi** bevindt (Verklaring DVZ, p. 6).

Uw verklaringen over uw familiale situatie zijn dus bijzonder inconsistent.

Voor de DVZ verklaarde u ca **2,5 jaar**, van 2016 tot november 2018, in Marokko verbleven te hebben (Verklaring DVZ, p. 11). Voor het CGVS verklaarde u echter slechts **3 maanden** in Marokko verbleven te hebben (notities CGVS, p. 10). Het verwondert bovendien dat u niet weet hoe u de Middellandse Zee overgestoken bent om naar Spanje te gaan (Verklaring DVZ, p. 11 + notities CGVS, p. 10). Verder verklaart u voor het CGVS dat u **sinds 2016 in België** bent (notities CGVS, p. 9), terwijl u voor de DVZ verklaarde op **23 november 2018** in België toegekomen te zijn (zie bijlage 26, dd. 18/12/2018).

Voor de DVZ verklaart u **geboren te zijn in Kumasi** (Verklaring DVZ, vraag 5). U bevestigt dit bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS (notities CGVS, p. 3). Later verklaart u echter plotsklaps in **Accra** geboren te zijn (notities CGVS, p. 5). U onderbouwt dit met een geboorteakte. Geconfronteerd met uw tegenstrijdige verklaringen aangaande uw geboorteplaats, verklaart u toen (bij DVZ) vergeten te zijn dat u in Accra geboren bent en dat u aan uw advocaat zei dat het verkeerd was (notities CGVS, p. 22). Hierbij wordt er nogmaals op gewezen dat u bij aanvang van het onderhoud voor het CGVS hier geen enkele opmerking over maakte (notities CGVS, p. 3).

Gelet op het voorgaande heeft u het niet aannemelijk kunnen maken dat in uw hoofdte een gegronde vrees voor vervolging, zoals bepaalt in de Conventie van Genève, in aanmerking genomen kan worden, of dat u, bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong, een reëel risico loopt op ernstige schade, zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

In het kader van uw verzoek om internationale bescherming legt u een geboorteakte (dd. 02/07/2019), verklaringen van ongehuwdheid (dd. 27/05/2019 + dd. 19/06/2019) en een huwelijksakte (dd. 08/01/2020, uitgegeven te Hamois) neer. Deze documenten kunnen het voorgaande niet wijzigen. U legt, merkwaardig genoeg, geen enkel document voor dat het overlijden van of de moord op uw dochter kan staven.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Verzoekschrift

Verzoekster vangt aan met de beschrijving van de inhoud van een verslag van Refworld van 2015 over de situatie van de Ghanese vrouwen die het slachtoffer zijn van intra-familiaal geweld en het gedrag dat de Ghanese overheid heeft tegenover dit geweld. Verzoekster verwijst naar artikel 48/7 van de Vreemdelingenwet.

In hoofddorde voert verzoekster de schending aan van "de artikelen 1A van de Geneefse Conventie over vluchtelingen, de artikelen 48/3, 48/7, 62 van de wet van de 15.12.80 [...] met een passende motivatie van de formele akten die administratieve overheid begaan werden en dit met opzicht op de artikelen 1,2 et 3 en volgens de wet van de 29 juli 1991 relatief tot de formele motivatie van de administratieve akten en het principe van een duidelijke oordeel fout".

Verzoekster stelt:

"Zoals hierboven vermeld, heeft de verzoekster een verzoek voor internationale bescherming ingeleid bij de Belgische overheid door het feit dat ze aan intra-familiale geweld onderworpen was door haar halfbroer, Mijnheer Monsieur O.O., over het erfenis van haar vader en leid deze ook in want zij kon van geen enkele doeltreffende bescherming door de Ghanese overheid genieten.

In het kader van haar betwiste beslissing, heeft het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen besloten het politiek vluchtelingenstatus aan de verzoekster te verlenen door te doen gelden dat deze laatste een bepaald aantal contradicties over belangrijke elementen in haar verhaal begaan en dat dit de geloofwaardigheid van deze in twijfel stelt.

In dit opzicht zal de Raad aandachtig zijn over het kwetsbare karakter van de verzoekster die, zoals hierboven vermeld, alleen studies in het Basisonderwijs gevolgd heeft tot haar 10 jaar, nooit gewerkt heeft en altijd huisvrouw geweest is en voor haar 5 kinderen gezorgd heeft.

Met opzicht van deze elementen, zou de verzoekster van het politiek vluchtelingenstatus moeten genieten.

Het is bovendien in deze zin dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen zich uitgedrukt heeft in zijn arrest nummer 240204 van de 28 augustus 2020 die aangeeft: [...]"

"Subsidiar" stelt verzoekster:

"Indien de Raad bij welke gelegenheid dan ook van mening zou zijn dat de status van politiek vluchteling of subsidiaire bescherming niet aan de verzoekster kan worden toegekend, dan rijst de vraag of de bestreden beschikking nietig is in het licht van wat er hierboven genoemd werd (kwetsbaar profiel van de verzoekster, gebrek aan effectieve bescherming van vrouwen die het slachtoffer zijn van intra-familiale geweld in Ghana):

- eventueel de beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen nietig te verklaren en het dossier aan deze terug te sturen zodat deze op een geactualiseerde wijze de situatie van de vrouw in de Ghanese maatschappij bestuderen;

- de mogelijkheid voor Ghanese vrouwen die het slachtoffer van gewelddaden zijn om klacht in te dienen bij de Ghanese overheid;

- de doeltreffende bescherming die de Ghanese overheid betreffende de vrouwen die het slachtoffer zijn van intra-familiale geweld."

Verzoekster voegt een rapport van Refworld toe.

Beoordeling

3. De formele motiveringsplicht, voorgeschreven in artikel 62 van de Vreemdelingenwet en de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de betrokkene een zodanig inzicht in de motieven van de beslissing te verschaffen, dat hij in staat is te weten of het zin heeft zich tegen die beslissing te verweren met de middelen die het recht hem verschaft. De motieven ten grondslag van de bestreden beslissing kunnen op eenvoudige wijze in deze beslissing worden gelezen en uit het verzoekschrift blijkt dat verzoekster deze motieven kent en aan een inhoudelijke kritiek onderwerpt. Bijgevolg is het doel van de formele motiveringsplicht *in casu* bereikt en voert zij in wezen de schending aan van de materiële motiveringsplicht. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat de bestreden beslissing op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

4. De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5 van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast.

Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- “a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan.”*

5. Verzoekster verwijst naar landeninformatie inzake de situatie van vrouwen in Ghana en naar haar achtergrond van huismoeder die bijna geen opleiding heeft gehad.

Verzoekster gaat echter volledig voorbij aan de motivering waaruit blijkt:

- verzoekster kan haar verblijf- en woonplaatsen binnen Ghana niet coherent duiden omdat ze dienaangaande tegenstrijdige verklaringen aflegt;
- verzoeksters verklaringen over haar familiale situatie zijn bijzonder inconsistent;
- verzoeksters verklaringen inzake haar reisroute en reisduur zijn niet samenhangend;
- de verklaringen inzake haar geboorteplaats – Accra dan wel Kumasi - zijn tegenstrijdig;
- verzoekster legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af over de vermeende moord op haar dochter B., mate name over het jaar van de moord, en ze vermeldt op de DVZ zelfs haar halfbroer O.O. niet wanneer gevraagd werd naar de feiten die geleid hebben tot haar vlucht uit Ghana;
- de verklaringen omtrent B. voor het CGVS zijn inconsistent met haar verklaringen op de DVZ;
- verzoekster vertoont een manifest gebrek aan interesse in de redenen die haar ertoe dreven Ghana te verlaten omdat ze niet laat informeren over O.O. of de stand van zaken inzake het onderzoek naar de moord op haar dochter;
- uit haar verklaringen blijkt dat ze zich in Accra kan vestigen waar haar kinderen en een broer wonen;
- verzoekster legt tegenstrijdige en inconsistente verklaringen af inzake het indienen van een klacht bij de autoriteiten.

Verzoekster verwijst naar de situatie van de vrouwen in Ghana, haar beperkte opleiding en kinderen. De Raad stelt bijgevolg vast dat verzoekster geen concrete elementen aanbrengt die de pertinente motieven in de bestreden beslissing kunnen verklaren of weerleggen. Deze motieven zijn draagkrachtig en vinden steun in het administratief dossier. Op grond hiervan wordt terecht besloten tot de ongelooftwaardigheid van het door haar uiteengezette vluchtrelaas.

Het komt aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen, waar zij evenwel geheel in gebreke blijft. Verzoekster komt immers in wezen niet verder dan het verwijzen naar algemene landeninformatie, het volharden in het vluchtrelaas middels het herhalen van eerder afgelegde en ongelooftwaardig bevonden verklaringen, het poneren van een vrees voor vervolging en het bekritisseren en tegenspreken van de gevolgtrekking door verweerder. Dit kan bezwaarlijk een dienstig verweer kan worden geacht ten aanzien van bestreden beslissing, te meer daar deze niet kunnen verklaard worden door een vermeend gebrek aan opleiding aangezien het zaken betreffen uit haar directe leefomgeving.

Verzoekster slaagt er aldus niet in de hoger aangehaalde motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten, noch een gegronde vrees voor vervolging aannemelijk te maken. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn terecht en pertinent en worden door de Raad overgenomen.

6. Gelet op wat voorafgaat, moet worden besloten dat *in casu* niet is voldaan aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, § 4 van de Vreemdelingenwet. Derhalve kan verzoekster het voordeel van de twijfel niet worden gegund.

Het voorafgaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoekster de bescherming van het land waarvan zij de nationaliteit bezit niet kan of niet wil invoeren omwille van een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951.

7. Uit hetgeen voorafgaat is gebleken dat aan verzoeksters vluchtrelaas, waarop zij zich eveneens beroept teneinde de subsidiaire beschermingsstatus te verwerven, geen geloof kan worden gehecht. Verzoekster kan dan ook niet langer steunen op de elementen aan de basis van dat relaas teneinde aannemelijk te maken een reëel risico te lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. Verzoekster brengt evenmin een element aan inzake de mogelijke toepassing van artikel 48/4, § 2, c).

Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade zoals bepaald in artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien februari tweeduizend eenentwintig door:

dhr. W. MULS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

W. MULS